

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. iij. post Trinitatis. Textus euange. Lu. ca. xv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

demonib; Job. xx. Uadēt z ventēt sup
eā horribiles. Et in sepibus z spinis: qz
colligūt peccatorū spinas. quib; combu-
runt: z in quib; serpentes infernales cō-
morant. Isti vix conuertunt nisi cōpel-
lant aduersis. Sene. Infirmi tati mee
gras ago: qz coegit me nō posse qz non de-
beo velle. Aug. Felix necessitas que ad
meliora cōpellit. Amen.

Dñica iij. post Trinitatis.

Textus euange. Lu. ca. xv.

Erant appropinquātes
ad Iesum publicani et
peccatores vt audirent
illum: Et murmurabāt
scribe z pharisaei dicentes: quia
hic peccatores recipit z madu-
cat cum illis. Et ait ad illos pa-
rabolam istam dicēs. Quis ex
vobis homo qui habet centum
oues et si perdidit vnā ex il-
lis: nonne dimittit nonaginta-
nouem in deserto: z vadit ad il-
lam que perierat donec inueni-
at illam: Et cum inuenierit eam
imponit in humeros suos gau-
dens. Et veniens domū conuo-
cat amicos z vicinos dicēs illis
Congratulamini mihi: quia in-
ueni ouem meam que perierat.
Dico vobis qz ita gaudiū erit i
celo sup vno peccatore pñiam
agente qz sup nonaginta oues
iustis qui nō indigent peniten-
tia. Aut que mulier habens dra-
chmā decem: et si perdidit dra-
chmā vnā: nōne accendit lucer-
nam z euertit domū z querit di-
ligenter donec inueniat: Et cū
inuenierit: cōuocat amicas z vi-
cinas dicens. Congratulamini
mihi: quia inueni drachmā quā
perdidērā. Ita dico vobis: gau-

dium erit coram angelis dei sup
per vno peccatore penitentiam
agente.

Erant appropinquā-
tes ad Iesum publicani z pec-
catores etc.) Luc. xv. In toto
isto euangelio chris aduersus
phariseos de pctōz receptiōe murmu-
rātes intendit vnā zelusionē: qz pctōz et
tāqz aliqd pñiā z pditū sūt sollicitē pd
rendi: z reducēdi ad pñiam: z alacriter
susceptēdi. Sz tñ sūt mēto de trib; gene-
rib; hoim. s. infirmoz sanabilitū: infirmo-
rū insanabilitū: z pfecte sanoz. Dī qz
ad pñiā (Erāt appropinquātes ad Iesū
publicani) Glo. i. q publica exigit veeri-
galtā vel pducūt: z q lucra seclī p nego-
cia seclant. Hec ille. Et cōst isti erant
hoies mali z ifames (z pctōzes) publici
seu male fame. In h aut qd dī. erāt ap-
ppinquātes: notat qz pus lōge erāt: quia
altd ē ppinqre. altd ē ppinquū: cū pñi-
mū sonat mortū qz sp ē a distāti: n̄ ar scōz
Et hz corpāl appropinquēt chris inqñ-
tū erat hō p accessū corpis: tñ inqñrum
erat de^o et appropinquāt p similitudinē a
q distabāt p dissilitudinē. De^o ei vbi
qz ē p torū mūdū: sic aia p torū corpū
vñ nihil dī et ppinquū vñ ab eo remotū
nisi ratiōe similitudis aut dissilitudis: sic
dicāt āgelī ei cē viciniores qz celi rōne
icorporeitat;: z celi qz elemēta: z elemē-
ta rōne icorruptibilitat;. Aug. Deo q
vbiqz ē neqz p loca ppinqm: neqz ab il-
lo p loca remouemur. Appropinquē illi
līe siles illi fieri. recedere ab illo dissiles
fieri. Et sōdit. Nōne cū vides duas res
pe sibi siles: dicit appropinquē hec illi.
Qñ ar dissiles qz vnā manu teneat
dīe: longe hec ē ab illa. Si vis ppinqre
sillis esto. Si n̄ vis cē sillis: lōginqbis.
Hec ille. (vt audirēt illū) tracti dulcedi-
ne fmonū z puerfatiōis ei^o. Erāt autē
isti dispositi pctā relinqre. Vñ chris eos
admittebat ad colloquū z familiarita-
tē suā. Theo. Hoc exēqbat dñs cuius
causa carnē susceperat: admittēs pctō-
res sic medic^o egrorātes. Hec ille. De-
bet aut pctōz sūme desiderare pñiā dei

Dñica. III. post Trinita.

q̄ p̄mo pet̄or̄ est ferd̄ p̄ maculā pet̄i. z sc̄do tenebrosus p̄ s̄gr̄antīā male electō nis. Quilibz em̄ pet̄or̄ fm̄ sn̄iaz Arist. z Socrat̄ est īgr̄ans. qz eliḡt vt bonū qd̄ nō est bonū simplr̄: sed malū. Et tertio est fr̄igid̄. Verba aut̄ vel fm̄ Ambro. sup̄ Beatī imaculat̄ h̄nt̄ mūd̄are: fm̄ illō Joā. xij. Jam vos mud̄i est̄. zc̄ z illūinare fm̄ illō ps̄. Lucerna pedibz meis p̄buz tuū. Et accendere: fm̄ illud ps̄. Ingn̄trū eloquū tuū zc̄.

Doctr̄ aut̄ sc̄dū est q̄ nō solū p̄c̄ res a ch̄io p̄ dissimilitudinē distāt. Licz ei iust̄ in via s̄nt̄ ei p̄p̄nq̄ s̄ilitudinē vitē. distāt tñ statū miserie. qz ille h̄z corp̄ imortale z voratū alijs d̄ortibz: n̄ s̄nt̄ ist̄. Pet̄ores p̄o distāt vtroq̄ mō. Sz post resurrectōez boni erūt vtroq̄ mō s̄iles: mali p̄o neutro: qz h̄būt qd̄ corp̄ im̄ mortale: sz tñ mis̄ez z passibile. Dēm̄ aut̄ q̄rere p̄p̄nq̄re ei: qz in eo oia bona s̄nt̄ Amb. li. de Regl. Om̄is aia accedat ad ch̄m: qz oia ch̄s ē nob̄. Si vult̄nere carere d̄sideras medic̄ ē. si febr̄ibz est uas fons est. si guar̄z iniquitate: iusticia est. si auxilio idiges: p̄tus est. si morte t̄mes vita est. si celū d̄sideras: via est. si tenebras fugis: lux ē. si cibū q̄ris: alimētū ē. Nec ille. Quātū ad sc̄dm̄ tangūt in firmi sanabiles: cū d̄r. (Et murmurabant). i. in iuste p̄grebāt. Est aut̄ sc̄ndū de murmure fere nll̄ d̄cūt sc̄ti. Vr̄ aut̄ d̄dm̄ sic. Nā murmurare fm̄ mltos d̄ictū est p̄ s̄ilitudinē ad mur̄re: qd̄ est p̄ p̄tū muroz: vel loq̄ nō audentiū. Ido murmur p̄tmo d̄ictū est q̄libet locutio submissa: v̄l clāculo. aut certe z submissa et clāculo sc̄ā. Et tñ metaphorice r̄is̄ ū ē aq̄ d̄r murmurare. Sz qz tal̄ locutio frequēt fit iuste: d̄ictū est sc̄do murmur q̄rela iust̄ta. Et irellige clāculo z angularit̄ sc̄ā. qz nō est murmur s̄iq̄s ē iuste q̄rat̄ corā p̄s̄ide. Est ar̄ q̄rela iust̄ta dupl̄r. s̄. rōe oblect̄: qz. s̄. q̄s q̄rulat̄ d̄re iust̄ta. sic iust̄ faciebāt q̄relaz de mia saluator̄ ad mis̄os. z rōe mōi: qz. s̄. licz q̄s q̄rat̄ de re iust̄ta: tñ nō deb̄ito mō. i. nō vbi/ q̄n/ z quō opz. Et isto mō murmur ē in cōi vsu loq̄ntiū: sic religio? d̄r murmurator qn̄ aliqd̄ iustū qd̄e pat̄t̄:

sz tñ nō exponit̄ plato narratōez suā: sz alijs qz nō est ei p̄uidere. Et sic tribus mōis sumit̄. Et p̄mo qd̄e mō p̄t̄ ee sine p̄c̄o. vñ Jo. v. d̄r. Murmur mltus erat in turba de eo. Et sc̄q̄t. Quidā ei dicebant: qz bonū est. alij aut̄ nō: sz seduc̄ turbas. Sz sc̄do z tertio mō sp̄ est pet̄m̄: licz nō sp̄ mortale: nec sp̄ veniale: sz fm̄ p̄d̄tione p̄sonarū: p̄tra q̄s murmurat̄: z ne gocioz z aioz (pharisei) qd̄ā. s̄. religioff̄ apparēt̄ z nō p̄t̄ iust̄. d̄icti a phares qd̄ est diuisio. qz a reliḡs erāt velt̄itu aliq̄v̄ lit̄ z p̄uertatōe diuisi (z scribe). i. leḡs doctores d̄icti nō a scribēdo: sz a sc̄dō vel docēdo sc̄pra (dicētes: qz b̄). i. mūd̄ saluator̄: quē ex cōtēptu ist̄i maligni nō adm̄nare nō volūt (pet̄ores recipit̄) nō ad hospit̄iū: qz illud hō habebat. sed ad fad̄ mltit̄itate: in q̄ notat̄ cu de mala vitā (z māducat cū eis) in domibz eoz. sicue d̄icit̄ de Leui Bar. ij. z Lu. v. Est aut̄ sc̄ndū qz ch̄ius ex maḡ dispensatione cū p̄d̄ictis manducabat. Inter iudeos em̄ erāt qd̄am̄ in p̄st̄it̄t̄os̄ d̄iligētes vitē austeritatē. Quidā assuer̄t frenis d̄iligētes vitē cōmunitatē. Quidā curiosi d̄iligētes miraculoz nouitatē. Ch̄s igit̄ fecit̄ sic vcnarozes: q̄ial aliqd̄ fr̄is v̄is inseq̄ntes vt in alterā t̄ncidat. Nā misit̄ Joānem cū vita austerā: vt sic cōuerteret̄ sup̄st̄it̄t̄os̄: venit̄ ip̄e in cōmunit̄ vita māducaus et bibēs cū pet̄oribz: vt sic cōuerteret̄ assuetos frenis. venit̄ cū miraculis: vt p̄uerteret̄ curiosos. Sz cōtra om̄ia p̄d̄icta stetit̄ fortis iudeoz malicia. Nam d̄icit̄ Barth. xj. Venit̄ Joānes nō māducaus neqz bibēs: z d̄icunt: demoniū habet. Venit̄ fili? hois manducās z bibēs: z d̄icūt. Ecce hō vorax: potator: vini: publicanoz z pet̄orūz amicus. D̄icta etiā eius dicebāt fieri in p̄t̄e Beelzebub: vt frequēt d̄icūtū est. Nota tamē qz ch̄s nō duxit̄ vlt̄ tam cōem soluz p̄ter hoc: sed vt eū oēs possent̄ imitari: quia datus est a deo in exemplū: non solū religioff̄s: sed om̄ibz ch̄ianis. Et sentētia hec est sc̄ti Tho. in. ij. pre. Existimabāt aut̄ ist̄i ch̄im et alios iustos inquinari ex cōuersatione familiar̄i pet̄or̄: sic z Simō pharise? ex

Tractu Dagdalene. Petr^o rauē. Er^o los pabolā istā) ex q̄ p̄tz q̄ lralē sensum
 ras p̄barisee. Lurū rāgit solē: s̄ nō imu- opz ex metaphorico scato accipe: cū euā
 tat. medic^o rāgit vulnera: s̄ ipm putre- gelū sit pabolcū: (vl. Quis ex vob ho
 do nō corrūpt. re^o rāgit iustū iudicē: s̄ mo) Est aut scidū q̄ q̄tū ad p̄ta sca
 ipm maclare nō p̄r. Hec ille. Ubi ch̄z ta fmioz ista pabola ad eos q̄ loq̄ba
 dr solē: medicū: r iudicē. Gre. aut in ho. tur p̄rinebat. sed tū q̄tū ad r̄ssump̄t/
 ex hīs elicit q̄ vere iusti s̄ misericordes. ua q̄ lralē sensum faciūt: p̄tner ad deū.
 apparent iusti crudeles. vñ ait. Ex q̄ re. Tū ait Greg. s̄litudinē dedr: quā z in
 apre colliḡt: qz vera iusticia p̄passionē se hō recoḡsceret: r tū ad auroz: hoim
 h̄z: falsa dedr̄gōez. Quāuis r iusti so- p̄tneret. Iste ḡ hō est dūa (q̄ h̄z centū
 leant recte p̄tōz: b̄z indiḡt: sed altō est oues). i. vniuersitatē angeloz r hoim:
 qd agit typo sup̄bie: altō qd zelo disci- fm Grego. r Eiril. Centenari^o em p̄fect
 pline. qz iusti r̄l fortis increparōes p̄ di- ctus est nūerus ex. x. decadi: s̄ p̄stitur.
 sciplinā exaggerāt: in^o tū dulcedinē p̄. Dr em p̄fect^o nūerus: qz est q̄diaz. cū
 charitatē suant. Preponūt sibi in anio lus radix ē decē. iij. dist. xliij. nā. x. decē
 ipos plerūq̄ q̄s corrīgūt. Qd agentes es sūt centū. (Eccl̄) p̄ qz (p̄diderit vnā
 p̄ disciplinā subditos: r p̄ hūilitatē cū ex illis) Greg. Vna ouis tūc perit: q̄
 stodiunt semetipos. At ḡ h̄ q̄ de falsa hō p̄scua vite derelict. Hec ille. (Nō
 iusticia sup̄bie solent: ceteros q̄sq̄ de- ne dimittit nonagitanouē). i. angeloz
 spiciūt: nulla infirmatib̄ mia cōdescē- nūez (in decto). i. in celo: fm Greg. qd
 dunt: r q̄ se p̄tōres esse nō credūt: eo de hō peccādo uelutit. d̄: em de frū q̄ de
 ter^o p̄tōres sūt. De q̄z nūero p̄bari- relicū (r vadit) ad fr̄as p̄ incarnatiōis
 sei erāt: q̄ dijudicātes d̄z q̄ p̄tōres sus- mysteriū (ad illā q̄ p̄terat donec inuent
 debāt. Hec ille. Sz p̄ra istos ch̄z ar- regraret in celo: hō p̄dit q̄rebat in tra.
 guit ex duplici s̄litudine: ouis. i. r dia- Hec ille. Hec tū fm Eiril. fuit crudel
 chme p̄dite. vt dicit. Dora^o aut sci- ad altas derelictas in decto: qz dimisit
 endū ē q̄ isti infirmī isanabiles errabāt. eas in turo sub dextra dei. Greg. Alfe.
 P̄tio: qz istos repurabāt p̄tōres: cū el- Lū aut pastor inuenisset ouē nō puniuit
 sent penitētes. r Scdo: qz se iustos pu- nō duxit ad gregē vrgēdo: s̄ supponēs
 tabāt: cū eēnt sup̄bi. Ex q̄b̄ p̄ueiebat q̄ hūero r portas clemēt/ annūerauit gre
 nō p̄partebant. Debem^o ḡ p̄mo vitare ḡ. Hec ille. Ideo subdit. (r cū inue. eā
 ne quenq̄ cōdenemus r iudicem^o sue sa- ipo. in hume. su.) Beda. Humer^o ch̄l
 luris imemorē. Imo sp̄ debem^o hoim crucis brachia st. Illic p̄tā mea depoi
 q̄ peccauit existiare eē penitēte/ n̄ll eul- sul. i. illo nobili patibulo req̄eui. Hec il
 dent p̄ter in oppositū. Debem^o scdo ca- le. Greg. Quē ḡ hūeris suis iposuit: qz
 uere p̄tā sp̄galla: qz s̄ guloza r p̄culo- hūanā naturā iuscipēs p̄cā nra spē por
 stioza q̄tū ad h̄ q̄ min^o coḡscunt. Debe- taut. Hec ille (gaudēs) i suis uolozib̄
 mus t̄tio p̄part infirmis. Lū aut in p̄t- p̄ nra salute. Fruebat em in cruce iuxta
 mo penitēte sit p̄siderare tria. i. naturā doctrinā s. Tho. iij. p. q. xlvj. (Et uen
 r culpā p̄teritā: r grām quā est adept^o. ens domū) in celū p̄ ascēsiōne (quocat
 P̄tio debem^o p̄passionē. r Scdo distri- amicos r uicios). i. angeloz choros fm
 etā correctōez. Greg. Opret vt distri- Greg. q̄ s̄ amici obsequēdo uolūtati: r
 ere discutiām^o. qz districōez debemus uicini coicādo es luci r claritati. Sunt
 vicij: p̄passionē nature. Tertio p̄o de- aut fm Theo. oues seu bestiales respe
 bemus p̄gularōem. iuxta illō Lu. xv. ctu dei. sed vt rōnales s̄ uicini. Sūt ḡ
 Epulari r gaudere optebat rē. dei amici P̄tio qz eius secreta uider. iu
 Quantū aut ad territū d̄is arguēs ḡ xra illud Jo. xv. Vos aut dixi amicos
 istos/ rāgit eos q̄ oino s̄ sant. i. iustos n̄ qz oia q̄ gaudiū a p̄e meo nota feci vo
 indigētes p̄tia. Tū seq̄t. (Et ait ad il- bis. Scdo: qz suā uolūtate diuine in q̄

Dñica. III. post Trini.

bis pformar. Tul. Vera amicitia ē idē
velle z idē nolle in rebz honestz. Tertio
qz eius volūtate sp adimplēt. Joā. xv.
Vos amici mei estis / si feceritis q pcepto
vob. Sūt autē vel vicini rōne pinqta /
tis in natura: qz in mō ab eo distāt qz ce
rere creature: qz in spī in infinitū distā
stent. (Dices illis. Eō gratulamini mi
hi: qz inuent ouē meā q pierat.) In his
apparet amor vel ad hoīem q ad trīa.
Prīo in creādo: qz ipse hoīem fecit ino
centē: qz ouē. s; ipse errauit vt ouis q pe
rīr. z de oue fact⁹ est lupus tra seu⁹ vt
pastores occiderit: z oues iugulauerit.
Dart. x. Ecce ego mitto vos sic oues
int lupos. Scdo in recreādo: qz pditū
cuz māg labore recupauit. qd notat in
inuentōe. Et cū illa inuentio sit redēptio
p sanguinē pastor. tū ipse dr eā inuentōz
qst p nihilo reputās id qd dedit. Cañ.
vlt. Si dederit hō oēm subam domus
sue p dilectōe: qst nihil despiciet eam.
z Tertio i glificādo: qd notat in repor
tatiōe z pgrulatiōe. Sz qre nō dr. con
grulamini ouis: cui magis videbat esse
de ista inuentōe gaudēdū. Greg. in ho.
hoc sō dr: qz ei⁹ est gaudū vita nra. z cū
nos ad celū reducmur / solennitatē leri
cte illi⁹ implem⁹. Hec ille. (Dico vob
q tra) Iste rex. videt esse corrupt⁹. Nā
s. Tho. j. p. q. xx. p ly tra: ponit malus.
Si tū ver⁹ rex⁹ h; ly tra: ponit p ly ma
gis / vel mal⁹. Et s. Tho. allegat iniaz:
z nō pba (gaudū erit i celo) deo z ange
lis. Gaudū de nra puerstione est ange
lis: Prīo. qz videt sue custodie tā glō
sum fructū. Scdo. qz videt ex peccatibz
suā ruīnā resartiri z restaurari. Tertio
qz videt se in laudādo deū tale hēe pso
ritū. Quarto. qz cōplet eoz desiderū: q
desiderāt nram salutē: cuz sint maxīme
charitarii z amorosi. Gaudet etiā ro
ra tñitas. Et p qdē: qz sic p fren⁹ gau
det de filio suo qn pceptū z orit z abla
erat: z fact⁹ grandis ad mēsam recipit.
Tra p celestē gaudz sup spūali filio cō
cepto p pntem seu pceptionē boni p
positi: z nato in pfectionē: z ab lactato in
pfecta puerstatiōe: z recepto ad mēsam
in glificatiōe. Et filii s. Tho. Prīo: qz vi

det effectū sue passōis. qd notat in pa
bola de oue ipostica hūeris. z Scdo: qd
videt in peccate reformatiōe: imāgis dī:
z pnt affilatiōem ad spm filii q est ima
go pntis. qd notat in pabola d drachma
i q imago regz refulget. z Tertio: qz vi
det reuersionē fris sui pditi. qd notat in
pabola de filio pdigo. Et filii. s. Prīo:
qz recupat tēplū suū: qd dr inhabitare.
Scdo: qz recupat mēbrū suū: qd dr vlt
uiscare. Tertio qz recupat vas suū: qd
debz implere. Unū est tū gaudū pntis: fi
lij: spūscit sub oibz istis rōntz pnt. vna
trū imensaz charitatē. sed tū iste rōnes
gaudēdi hnt aliqle affilatiōe ad pntia
psonaz (sup vno peccate ipniam agere:
q sup nonagitanouē iustz q nō indigēt
pnia). i. plusq sup aliq eoz q sūt de ra
li nūero. Hoc autē videt fallū. qz de ma
iori bono mal⁹ est gaudū. Est autē mal⁹
bonū sp pntuare bonā vitā: qz aliq in
terrūpere p pntē z postea penitēre. Ad
hō dr duplr. Prīo em dr q ds sup penitē
re plus gaudet q sup innocēre. nō sim
pliciter: sed q ad aliquā rōne gaudij. q est
in penitēte z nō in innocēte. vtrū rōe
penitēte. Sed scdo s. Tho. vbi sup. dr
q cetis pibz magis sp amat innocens q
penitēs. sed tū aliq est ecōuerso: qn scz
penitēs resurgit melior z feruētior ino
cēte. Et hec est snia etiā Greg. q pontē
exm de mltre post fugā meli⁹ pugnante
qz is q nunq fugit. z de tra q post spū
nas vbertior est nō spinosa. Deū subitū
git. Sed inf hec sciendū est. qz sunt ple
riq iusti in qz vltā rātū est gaudū: vt
eis qlibet peccatōz pnia q pponit nullate
nus possit. Hic q colligendū est qtrum
deo gaudū faciat / qn humilr plangit
iustus. si facti in celo gaudū qn hoc qd
male gessit per pniam dānat iniustus.
Hec ille. Tales igit indigēt pnia ornā
te z cōseruāre: nō autē purgāte. Est em
triplez pnia. scz purgans. vt pnia Da
gdalene. z ornans: sicut Joāntis bap
ste. Bern. Confessio peccatōem purgat: z
iustū ornat. Et pseruās fm illd. j. Cor.
ix. Castigo corpus meū z in futurē re
digo: ne forte cū alijs pdicauero repro
bus efficiar. Et intellige q nō indigēt

purgare in q̄ru iusti. sec⁹ in q̄ru aliquo modo salte ventalit delinquentes. s; bec nō est p̄te p̄na: cū non req̄rant ventilita sac̄m p̄na: nec etiā cōrritionē actua lem: sed virtualē. Alia est similitudo de p̄ dita drachma. De q̄ est sciendū q̄ me/ dicitur p̄stirurus inf̄ infirmos sanabiles z insanabiles: ostēdit penitētes esse recti/ psēdos trib; pabolis: scz de oue: de dra chma: z de filio pdigo. q̄ post illas du/ as sequit. Sicut em̄ tria inducūt hoiez p̄cipue ad miserendū. s. simplicitas. p/ p̄nq̄tas. z vanitas. Ita etiam bec tria inducūt: vt ita dicā/ deū ad miserendū penitētib;. Prim est nra simplicitas re/ spectu hosti; tamastuti. i. diaboli. z ad h̄ p̄tinet pabola de oue. Secdm̄ p̄nq̄tas quā nobiscū p̄raxit Heb. ij. Nusq̄ an/ gelos app̄hendit: sed semē abrae appre hendit. Et ad h̄ p̄tinet pabola de dra chma: in q̄ ē imago regis z susceptio no/ minis ei⁹. sic hō est ad imaginē dei. z a eho dicit̄ ch̄tan⁹. Tertiū nra vanitas z paup̄tas/ seu infirmitas. Et ad h̄ p̄tinet pabola filij pdigi dicitis. (Quant mercenarij in domo p̄ris mei abundāt panib; zc. Aut q̄ mulier). i. aut siq̄/ seu aliq̄ vel quis mulier (habēs drachmas decē) supple est. Sic aut̄ dr̄ magi. hist. dragma dragma. est gen⁹ carnis. iu/ tra illd. Dulcia cārtica dragma. Sed drachma drachme. est q̄tra ps̄ statētis. Et vt subsequēnt̄ idē ait. est nūm⁹ h̄ns imaginē regis: z feat hoiem ad imagi/ nem dei factū. Sic aut̄ sup̄ pastor deuz feaut. ita ista mulier feat dei sapiam: fm̄ Greg. in hom̄. q̄ vt idem dr̄ decē ha ber drachmas. i. nouē ordines angeloz z hoim. Dicit̄ aut̄ diuina sapia mulier. Primo p̄t speciositatem delectabilē. Sap. vij. Candor est lucis etne z spien dor sine macula bonitatis illius. Secdo p̄ p̄ter fecunditatem. Eiusdē. vij. Venerunt mihi oia bona p̄ter cū illa. Tertio p̄t cōpassionē. Hierem. xxxj. In charitate p̄petua dilexi te: iō attraxi te miserans. Quarto p̄t dulcedinē p̄boy. ps̄. Quā dulcia faucib; meis eloq̄a tua sup̄ mel ori meo. Quinto p̄t interpretacionem nomis. Dicit̄ em̄ mulier q̄m molliens

herū. z sapientia dei emolluit nob̄ heri/ id est deū p̄tem. sic Hester Aluey. He ster. ij. c. Homo hō in statu inocente sub it drachma. Primo p̄t rotunditatem. i. immortalitatem. et Secdo p̄t mundiciā z claritatem: qz erat velut aurū purū nō mixtū cupro. z Tertio p̄t p̄ciositatem. sic z pecunia est p̄ciosa cui obediūt oia. z Quarto p̄t regalē imaginē. z Quin to p̄t susceptiōnem. i. oim naturalē cognitiōnem. (Esti pdiderit drachmā vnā) sicut ei accidit qm̄ hō peccauit. vt dr̄ idē Greg. (Nōne accendit lucernā?) Greg. Accedit mulier lucernā: qm̄ dei sapia appuit in hūanitate. Lucerna q̄p pe lumē in testa est. Lumē vero in testa est diuitas in carne. Hec ille. (Et euer tit domū). i. cōcutit nram cōsciam: fm̄ Greg. (z q̄rit diligēt donec inueniat) Greg. Quia. s. cū p̄rurbat cōscia hois: repat in hoie similitudo cōditōis. Hec il le. Ul̄ domū euerit qm̄ mūdū pdicādo cōmouit. (Et cū inuenit cōuocat amī cos z vicinos). i. celestes p̄rutes s; Bre go. in hom̄. z Grego. nazan. q̄ s; Greg. in se amice sunt. qz obsequētes ei⁹ volū rati. z vicine: qz incorporee (dicēs. Cōs gratulamini mihi: qz iueni drachmā quā pdiderā. Ita dico vob; gaudiū erit an/ gelis dei. zc.) Grego. in hom̄. P̄nam agere est p̄petrara mala plāgere: z plan genda nō p̄petrara. Nā q̄ sic alia deplo rat vt itez alia cōmittat: adhuc p̄nam agere aut̄ iqr̄at/ aut̄ dissilat. Hec ille. Porat̄ ouis anial est inocens: non mordens dentib;: vt canis z lupus del trahēdo. nec impetēs cornib;: vt aries z taur⁹ violent opp̄mendo. nec calcitrās pedib;: vt equus. z mulus blasphemando seu maledicēdo. nec dilacerans vnt gutib;: vt leo z visus furtēdo. Quē igit̄ ch̄i sciat se nō esse q̄ ab oib; pdicēz imu nis nō est. Itē moralr mulier p̄t dicit̄ platus p̄t sollicitudinē/ z partū/ z disti cultatē in partēdo fetū: tā in se q̄ in sub ditis. Hec si vnā drachmā. i. aiām dei imagine insignitā perdit: accendat lu/ cernā pdicātois orando: meditādo: sc̄e viuendo. et euerit t̄ domum cōscientie peccatois: et querat diligēt̄ donec

Dnica. iiii. post Trini.

eam inueniat educatā de tenebris et pul-
ueribus peccatorum.

Dnica. iiii. post Trinitatis.

Textus euange. Lu. ca. vi.

Estote misericordes: sicut et pater vester misericors est. Nolite iudicare: et non condemnabimini. Dimittite et dimittentur vobis. Date: et dabit vobis. Mensurā bonā et confortatā et superfluentē: dabūt in sinū vestrū. Eadē quippe mensura quā mensueritis: remetiet vobis. Dicebat autē illis et similitudinē. Numquid potest cecus cecū ducere: nonne ambo in foueā cadūt? Nō est discipulus super magistrū. Perfectus autē omnis erit sicut magister eius. Quid autē vides festucā in oculo fratris tui: trabē autē quā in oculo tuo est non respiceras? Aut quōd pores dicere fratri tuo. Frater sine eijcā festucam de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabē non vides: hypocrita eijce primū trabē de oculo tuo: et tūc respicies ut educas festucam de oculo fratris tui.

Estote misericordes (2c.) Lu. vi. In p̄ncipiū euāgelio ch̄ris admonet omnes fideles et specialit̄ plures. Et p̄ncipiū tria puncta: q̄ sūt Lōis exhortatio/Exhortatio rō/r̄ Specialis admonitio.
Quātū ad p̄mū exhortat̄ ch̄ris omnes ad dulcē misericordiaz: q̄ misericordie opa sūt d̄ p̄cepto: ut dicit̄ ē feria sc̄da post p̄mā d̄nicam q̄dragesime. Dicit̄ ḡ (Estote misericordes) Est autē misericordia ut dicit̄ scr̄pt̄ Tho. i. par. q. xxx. r. ij. q. xxx. cordial

cōpassio seu tristitia d̄ aliena mis̄ria: q̄t possum? subuenire: p̄pellimur seu puo- camur. Beda. Magnū p̄conū p̄terat̄. Reddit̄ em̄ hec p̄r̄ nos p̄formes deo et q̄si q̄dā s̄iq̄ sublimis nature n̄ris imp̄s̄ m̄re aiab. Hec ille. In subdit̄ (sic p̄r̄ v̄r̄ celest̄ misericors ē) Ubi notādū ē s̄m̄ s̄ā. Tho. i. par. vbi s̄. q̄ in deo nō p̄r̄ eē s̄p̄a essentia misericordie ut ē. s. passio appetit̄? sensitui: cū nō possit tristari v̄l pati: et p̄r̄ nec cōpart̄: s̄ est i co misericordia mera/ p̄horice: sic et ira: in q̄ntū h̄z effectū mis̄re cordie: q̄ ē subuenire mis̄ero. Tūc em̄ ip̄e maxie efficit̄. Itē est in eo misericordia ut sonat actū volūtarij q̄ volum? subuenire mis̄ero: s̄ nō ut sonat actū sensualitatis: ut dicit̄ ē. Et hec pl̄ i deo q̄ i hoīe est: nec p̄r̄ hō i h̄ et egr̄i. Ubi ly sic: n̄ eqli rate: s̄ similitudinē et imitariōez q̄ndā im portat. Subiūgit autē modos q̄b̄ p̄rio miseremur. s. nō iudicādo seu nō p̄denādo: et dimittēdo: et exhibēdo. Vis ei mis̄ericordia exhibita p̄rio ē q̄dā bonū q̄ subleuat mis̄ria ei. Duplicit̄ autē exhibet bonū p̄rio. P̄rio. s. positue dādo aliqd: puta elynam corpale v̄l sp̄iale: et q̄ntū ad h̄ d̄. dare et dabit vob. Sc̄do negatiue: q̄. s. cessat ab iferēdo malum. Carere em̄ malo ē q̄dā bonū. s̄ p̄m̄ i li. Et h̄. et s̄i n̄ i ferre malū ē b̄n̄ facere q̄ ē facere q̄ q̄s careat malo. Et h̄ est duplicit̄ P̄rio q̄ntū ad op̄: sic cū q̄s n̄ vert̄ net v̄nctū cū possit: aut nō v̄lscit̄ iniuriā: et q̄ntū ad h̄ d̄. dimittite et dimittetur vobis. Et sc̄do q̄ntū ad cogitatioez sp̄am: sic cum q̄s cessat male suspicari d̄ fratre cui suspicādo posar i ferre dānuz gl̄iam et famā ei? ap̄ seip̄m denigrādo. Et q̄ntū ad h̄ d̄. Nolite iudicare et nō 2c. D̄ns ḡ assignat tres species mis̄ericordie exhibite p̄rio: ad q̄s oīs mis̄ericordia reducitur: s̄m̄ s. Tho. i. p̄r̄ vbi sup̄. Dicit̄ ḡ (Nolite iudicare) temere de occultis: v̄l de his q̄ bono et malo anio fieri possunt. Ubi aduertēdū ē q̄ duplex est iudiciū. Quoddā large dicit̄: quod est omnis vera determinatio: eo modo quo dicere p̄sueuimus q̄ cecus de colore nō iudicat: et hoc licitum est: et de h̄ n̄ intendim̄. Altd̄ p̄o q̄d est iudiciū p̄